

ת"פ 18643/04/19 - מדינת ישראל גב' אביה בניסטי, מתמחה, תביעות ירושלים נגד מחמוד אבו צביח

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 18643-04-19 מדינת ישראל נ' אבו צביח

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י גב' אביה בניסטי, מתמחה,
תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

מחמוד אבו צביח ע"י ב"כ עו"ד לאה צמל

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם שלפניי הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירה של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, בכך שביום 23.5.2018 הסיע ברכבו בשכונת ראס אל-עמוד בירושלים תושב איזור ללא היתר שהיה בישראל. במסגרת התשובה לאישום הוסכם לקבל כעובדה, כי באותה עת חל חודש הרמדאן.

מהלך הדין

הנאשם הודה במיוחס לו ללא הסדר, וסוכם כי יופנה לשירות המבחן. הסניגורית ביקשה לבחון גם את שאלת ביטול ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש עולה, כי הנאשם כבן 22, רווק ומתגורר עם הוריו. הוא סועד מזה שנים את אביו הנכה, ולמעשה, בהיותו בן הזקונים שנותר להתגורר עם הוריו מבין 8 אחים ואחיו, הוא נושא בנטל פרנסת הוריו מזה שנים רבות. הוא סיים 12 שנות לימוד ועבד בעבודות שונות. הוא שואף לנהוג על רכב ציבורי ופועל להשגת רישיון בתחום זה, ולכן חושש מהרשעה שעלולה לסכל זאת. הנאשם קיבל אחריות למעשים וטען שביצע אותם בתום לב ומתוך רצון לסייע, הגם שאביו הזהירו לפני שנים, כי אל-לו לפעול כך, בשל הסכנה שישע שב"ח. הנאשם לא גילה נזקקות טיפולית ומסר בדיקת שתן נקיה מסמים, לאחר שהתברר שיש לו מספר הרשעות תעבורתיות הנוגעות, בין היתר, לנהיגה תחת השפעת סמים ונהיגה ללא רישיון. שירות המבחן המליץ על הטלת של"ץ בהיקף 100 שעות וכן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם, אם

עמוד 1

כי חשש מנטיית הנאשם לבצע עבירות דווקא בהקשר התעבורתי.

טיעונים וראיות לעונש

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם חודש מאסר בעבודות שירות וסברה כי הוא אינו עמד בתנאי **הלכת כתב** לעניין ביטול ההרשעה. הסניגורית ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה ההולם

בית המשפט יקבע את מתחם הענישה ההולם בהתחשב בעקרון ההלימה, הנגזר מהערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - עבירת הסעת שב"ח פוגעת בערכים המוגנים של ריבונות המדינה וביטחונה. בענייננו מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - העבירה בוצעה בחוסר שיקול דעת המאפיין את גילו הצעיר של הנאשם. הוא העלה לרכבו בתוך שכונה ערבית במזרח ירושלים תושב ערבי אחר, ולא טרח לבדוק אם יש לו אישור. מבחינה זו, אין מדובר בהברחת אדם לשטח ישראל או מחוצה לה ומכאן שמדובר בנסיבות קלות, כשהעבירה בוצעה באווירת הרמדאן וללא כוונת רווח. הנאשם אחראי למעשיו, ובפועל לא נגרם נזק משמעותי. לצד זאת, פוטנציאל הנזק מהסעת אדם לא מוכר ושוהה בלתי חוקי, עלול להיות עצום.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - הענישה בנסיבות קלות של הסעה או העסקה נעה בין מאסר מותנה, של"ץ ומאסר קצר בעבודות שירות. ברע"פ 2844/16 **ביאלה** נ' **מ"י** (מיום 13.4.2016) נדון אדם שהבריה 3 נוסעים לתוך ישראל, תוך שאלו התחזו לחרדים ל-80 ימי מאסר בעבודות שירות, על בסיס מתחם שבין חודשיים ל-15 חודשים. ברע"פ 2057/19 **מרזוק** נ' **מ"י** (מיום 21.3.2019) נדון עניינו של מי שהעסיק בעיר ליד קו התפר 5 שב"חים והסיעם אל ומאת ישראל באופן קבוע. אושר שם מתחם שבין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-5 חודשי עבודות שירות במקום של"ץ.

מתחם הענישה - הואיל ודובר במקרים חמורים יותר, גוזר לקולא מתחם שבין מאסר מותנה ושל"ץ ועד 5 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם צעיר, כבן 22, ללא עבר פלילי, אך יש לו עבר תעבורתי ששופך אור על התנהגות תעבורתית בעייתית, בוודאי בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובשאיפותיו לקבל רישיון נהיגה על רכב ציבורי. הנאשם קיבל אחריות למעשים, והוא מגלה אחריות רבה כלפי משפחתו ומכבד את הוריו, ואף משלם על כך מחיר אישי לא קל.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

אשר לבקשה לביטול ההרשעה - על-פי ההלכה הפסוקה [ע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י (מיום 21.8.1997)] נדרש נאשם המבקש זאת לעמוד בשני תנאים: הראשון, טיב העבירה המאפשר זאת ביחס לשיקולי ענישה אחרים; השני, הוכחת נזק קונקרטי. לטעמי, הנאשם עומד בקלות במבחן הראשון, אם כי לפי רע"פ 1119/18 חסן נ' מ"י (מיום 9.5.2018) סבר בית המשפט העליון באותו מקרה אחרת. אני סבור כי נסיבות המקרה שלפנינו הן ברף נמוך של ביצוע העבירה, בתוך שכונה ערבית בתוך העיר, על-רקע רצון "לעשות טובה" ולקחת "טרמפ" ולא מעבר לכך. לצד זאת, הנאשם אינו עומד במבחן השני. אבאר: לנאשם רישום תעבורתי המשליך ישירות על שאיפתו לעסוק בעתיד בעבודה בתחום הנהיגה, בוודאי שעל רכב ציבורי. לכן לא סברתי כי הוא הוכיח כי דווקא בשל תיק זה, ייגרם לו נזק בהקשר לשאיפה האמורה. לכן הבקשה נדחית וההרשעה תיוותר על כנה. לא למותר לציין, שבית המשפט אינו כבול בהמלצת שירות המבחן, מה גם שבענייננו ההמלצה לא הייתה נקיה מספקות - ראו בהקשר זה: ע"פ 7017/14 זריהון נ' מ"י (מיום 14.5.2015) בפסקה 16.

גזירת הדין

נוכח כל האמור, מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 100 שעות של"ץ. השל"ץ יבוצע במקום עליו ימליץ שירות המבחן על פי תוכנית שתוגש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הוזהר כי אי עמידה בצו השל"ץ עלולה להוביל לפתיחה מחדש של שאלת העונש, לרבות אפשרות הטלת מאסר בפועל.

ב. 4 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.2022 ובכל 1 לחודש רציף ועוקב. לא ישולם תשלום במועד, יועמד הקנס לפירעון מיידי. ניתן לקזז מכל הפקדה על אף הודעת עיקול ולהשיב יתרת זכות לנאשם אם אין הודעת עיקול.

ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ד בשבט התשפ"ב 26 בינואר 2022, במעמד הצדדים.